

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 02 noiembrie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 40:27-31**: „...”.

Putem spune cu toții un „Amin”. El a isprăvit la Golgota răscumpărarea, Și-a vărsat Sângele noului legământ și prin har ne-a dăruit iertarea și împăcarea pentru totdeauna, iar noi am primit-o.

Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Suntem mulțumitori pentru harul de a ne putea aduna împreună din Est și Vest, Sud și Nord pentru a asculta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. „Strânge-Mi pe poporul Meu”. Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine”(Gen. 12:3).

Saluturi de la fratele Mbie; acum, acolo sunt patru mii adunați împreună ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Mai înainte fratele Taty mi-a spus că în Yamoussoukro, capitala Coastei de Fildeș, acum sunt adunați cinci, șase mii, care deja de ieri dimineață au plecat la drum pentru ca astăzi să poată avea parte și să trăiască binecuvântarea lui Dumnezeu în adunare. Foamea este existentă. Suntem mulțumitori pentru hrana pe care ne-o dăruiește El prin har. Este minunat că adunările sunt ascultate peste tot, în toate popoarele și limbile. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din inimă căci noi credem că revenirea Domnului nostru este foarte, foarte aproape.

Noi ne adunăm împreună ca să ne pregătim pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Vă salutăm călduros pe toți de pe întregul pământ, din toate popoarele și din toate limbile, care sunteți în legătură directă. Fie ca toți să poată spune: „noi venim din Est și din Vest, din Sud și Nord”. Noi venim pentru că am fost invitați, venim pentru că am auzit chemarea. Nu doar că am venit, ci am fost invitați să auzim și să credem ultimul mesaj, înaintea revenirii Domnului.

Cum deseori am subliniat, Domnul Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam, iar Avraam a crezut de la prima întâlnire, începând din Gen. 12. Și noi credem de asemenea, dacă cu adevărat am avut o întâlnire, o trăire mântuitoare personală cu Domnul nostru. Credem că noi am auzit chemarea și am venit. N-a dat Domnul chemarea: „Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați. Eu vreau să vă dau odihnă sufletelor voastre”? Cu aceasta începe. Domnul a dat personal această invitație: „Veniți la Mine! Veniți! Veniți la Mine!”. El iartă și ne dăruiește tot ce de avem nevoie. Noi am auzit și am urmat chemarea.

Acum să aruncăm o privire asupra evenimentelor timpului. Zilnic putem striga ceea ce a spus Domnul nostru atunci: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicăți-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. Fără a intra în toate amănunțele, Dumnezeu ne-a deschis ochii, ne-a deschis mintea, astfel că noi putem recunoaște ceea ce a spus Domnul: „Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri care au fost scrise”. În mod deosebit suntem mulțumitori pentru ultima chemare și ultimul mesaj pe care Domnul ni l-a încredințat și pe care noi prin har îl purtăm mai departe. Sunt două, trei versete biblice pe care doresc să le citesc ca să vedem că prorocii au prezis și au prevestit timpul în care noi trăim acum; ei doreau să știe când se vor întâmpla aceste lucruri pe care noi le putem trăi.

Citim din Hab. 1:5: *„Aruncați-vă ochii printre neamuri și priviți, uimiți-vă, și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare pe care n-ați crede-o, dacă v-ar povesti-o cineva!”*.

Noi credem pentru că o trăim personal. Nu din auzite, ci o trăim personal. Dumnezeu face o lucrare puternică printre toate neamurile și toate limbile. Adevărata Evanghelie deplină este propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie. Apoi va veni sfârșitul – așa este scris.

În Hab. 2:3 este scris: *„Căci este o prorocie („Căci descoperirea prorociei” – lb. germ.), a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit”*. Ce siguranță este în Cuvântul lui Dumnezeu!

Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu rămâne în veci. Ceea ce El a făgăduit trebuie să se întâmple. Altfel nici nu merge. Citim mai departe. „*dacă descoperirea zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit*”. Nu va rămâne neîmplinită.

Scumpii mei frați și surori, de fiecare dată noi intrăm în prima venire a lui Hristos, apoi trecem la a doua venire a Domnului nostru. Mereu și mereu, în fiecare adunare, în fiecare predică unele lucruri trebuie amintite. Cu adevărat Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că El ne-a deschis ochii, ne-a deschis mintea ca să putem accepta și primi prin har ceea ce a făgăduit El pentru această perioadă de timp. Așa cum cântă poetul de cântare și cum este și scris, toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El, sunt «Da» și «Amin» și își găsesc împlinirea prin noi, noi care credem din inimă ca și Avraam.

Noi cunoaștem trimiterea fratelui Branham. Și cum a fost deja amintit, trebuie să te duci la prima venire a lui Hristos ca să vezi ce s-a întâmplat atunci, cum Dumnezeu a trimis un bărbat ca să aducă poporului ultimul mesaj, să facă introducerea în Noul Testament; podul de legătură între Vechiul și Noul Testament a fost făcut. Lc. 16:16: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește...*”. Ioan Botezătorul a fost bărbatul făgăduit în Vechiul Testament care și-a îndeplinit slujba și a făcut podul de legătură între Vechiul și Noul Testament. El a fost un bărbat al lui Dumnezeu trimis cu mesajul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Și toți care au fost din Dumnezeu au auzit, au crezut și s-au lăsat botezați; lor le-a fost dată făgăduința: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11).

Cei trei mii de oameni au fost prezenți la Cincizecime atunci când a fost turnat Duhul Sfânt. Nu doar cei 120, ci toți care au fost prezenți acolo au trăit acest lucru prin har. Apoi, direct după aceea a urmat botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Această perioadă, cu adevărat este cea mai importantă perioadă din toată istoria omenirii, îndeosebi pentru adunarea Dumnezeului Celui viu.

Și acest lucru l-am spus și accentuat deseori în acest loc. Începând din timpul Reformei a avut loc trezire după trezire, una după alta și au mers tot mai adânc, tot mai adânc. Unii rămâneau pe loc, ceilalți mergeau mai departe. Apoi în următoarea trezire unii au rămas pe loc, ceilalți au mers mai departe. În fiecare trezire au fost oameni care au rămas pe loc și au fost aceia care au mers mai departe în următoarea trezire.

Ne putem uita în urmă. O parte dintre noi am trăit trezirea penticostală, am trăit totul prin har. Mai ales dacă ascuți predicile fratelui Branham din anii '50, știi cum a avut loc străpungerea în trezirea penticostală și cum darul de vindecare a slujit pentru ca străpungerea să poată avea loc, pentru că Dumnezeu a confirmat Cuvântul care a fost propovăduit. Cu adevărat fratele Branham a fost acela pe care Dumnezeu l-a înzestrat cu darul de vindecare și cu darul de văzător. Această trezire penticostală a început în anul 1906, apoi apogeul, încununarea, confirmarea prin semne, minuni și vindecări care au avut loc. Apoi toți aceia care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu au ținut pasul cu această trezire penticostală. Și eu am ținut pasul. Noi am trăit tot, am trăit totul personal, de la sfârșitul anilor '40 până la mijlocul anilor '60. Dar acum vine un punct important, un punct care este decisiv: să nu rămâi pe loc la ceea ce a făcut Dumnezeu. Ci, cu ceea ce a făcut Dumnezeu, să mergi mai departe.

Scumpii mei frați și surori, aici avem mari neazuri în legătură cu faptul că mulți au rămas pe loc în anul 1965, în clipa când Domnului I-a plăcut să-l ia Acasă pe fratele Branham. Câți au rămas atunci pe loc! Ei n-au mai ținut pasul, n-au mers mai departe cu ceea ce a început Dumnezeu să facă de atunci pe întregul pământ. Cine a ascultat predicile în legătură cu cele șapte peceti acela știe exact ceea ce a spus fratele Branham în predica despre pecetea a șaptea în primele zece minute: „Acum hrana este depozitată”, iar în ultimele 15, 20 de minute ale predicii fratele Branham spune: „Eu am purtat mesajul atât timp cât mi-a fost dat din partea lui Dumnezeu”. El și-a îndeplinit însărcinarea pe deplin.

Încă o dată înapoi la anii '50. Atunci fratele Branham a predicat ici și colo în adunări, în biserici. Bineînțeles că atunci el n-a putut

spune: „Ieșiți afară cu toții și separați-vă”. Atunci el cu adevărat a spus: „Rămâneți credincioși în adunarea în care sunteți”. În anii '50 fratele Branham a predicat în diferite adunări și biserici. Dar apoi a sosit clipa deschiderii pecetilor când toate ușile adunărilor și bisericilor au fost închise, rămânând doar o singură ușă deschisă, cea a oamenilor de afaceri creștini ai Evangheliei depline de care era responsabil omul de afaceri Demos Shakarian, cel care organiza adunările. Dar începând de atunci poți observa diferența de când a fost lansată chemarea: „Voi poporul Meu, ieșiți afară, separați-vă. Nu vă atingeți de nimic necurat!”. Nu este suficient să spui: „Fratele Branham a spus asta...și asta...”. Trebuie să vezi când a spus, unde a spus, ce a spus și în ce context. De aceea Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă pentru că noi am putut urmări slujba. Am urmat slujba de la partea evanghelică la partea de învățătură iar apoi trecerea la partea profetică. Apoi deschiderea și descoperirea tainelor care au fost ascunse.

O mai spunem încă o dată. Nu este suficient doar să spui: „prorocul a zis...”, ci trebuie să vezi în ce context a spus ceea ce a spus. Da, chiar și în adunările de început ale anilor '50 fratele Branham a spus oamenilor să postească și să se roage. Nu doar aici ne-am rugat până noaptea târziu, ne-am luptat, am postit până ce Duhul lui Dumnezeu a căzut. În anii '50 fratele Branham a vorbit despre aceste lucruri, ca oamenii să se roage și să postească pentru ca Domnul să dăruiască har. Dar eu nu pot spune acum oamenilor aceasta în felul acesta. Fiecare trebuie să fie călăuzit personal de Domnul. Din nimic n-avem voie să facem o învățătură. Lecțiile noastre personale să le învățăm din tot ceea ce a fost spus. Scumpii mei frați și surori, cel mai mare har pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă este să înțelegem totul corect și să încadrăm biblic tot ceea ce a spus Domnul Dumnezeu, să mergem înainte și să-I mulțumim Domnului.

Să mai repetăm o dată. În predica despre a șaptea pecete a fost spus: „Acum hrana este depozitată”. De pe fratele Branham a fost luată o mare povară după ce a vorbit despre cele șapte pecetei. Îi mulțumim Domnului și pentru faptul că la sfârșitul predicii el a spus: „Eu am purtat mesajul atâta timp cât a fost hotărât pentru mine”. Apoi vedem că Domnul l-a luat Acasă. Și începând de atunci mesajul adevărat a fost

purtat pe întregul pământ. Cândva vom aduce în adunare harta lumii pe care o am în birou pentru ca toți să vadă cu ochii lor că prin vizite personale toate popoarele de pe pământ au auzit mesajul divin. Toți aceia care au fost hotărâți de Dumnezeu să aibă parte de răpire nu vor rămâne pe loc la anul 1965, ci vor merge înainte cu Domnul, fiindcă Domnul n-a rămas pe loc, ci El Și-a continuat lucrarea.

Fiți odată sinceri. Eu nu știu câți dintre voi sunt aici care până în decembrie 1965 au auzit de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Cine dintre voi de aici sau de pe întregul pământ, care până în decembrie 1965, a auzit ceea ce i-a fost încredințat fratelui Branham să facă, și anume: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos tot așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”? Cine dintre voi de aici sau cine din toate țările de pe întregul pământ ce sunt în legătură directă, care până în decembrie 1965 a aflat de ceea ce a făgăduit sau a făcut Dumnezeu? Observați voi despre ce este vorba? Timpul încă nu se sfârșise, ci a început o nouă perioadă de timp. Noi am purtat pe întregul pământ mesajul prețios, minunatul Cuvânt al lui Dumnezeu, și Mireasa din toate popoarele, limbile și națiunile este chemată afară.

Scumpii mei frați și surori, vă rog s-o primiți. O spun cu teamă și respect înaintea lui Dumnezeu. În clipa când sicriul fratelui Branham a fost lăsat în mormânt eu eram direct acolo și am văzut. Pentru mine o lume întregă se prăbușise pentru că eu personal am contat că fratele Branham va fi cu noi și în mijlocul nostru până la revenirea Domnului. Nu vă puteți da seama ce s-a petrecut în interiorul meu. Nu doar că am plâns, am plâns amarnic și am strigat: „Doamne, cum vor merge lucrurile mai departe?”. Vă spun, m-am întors în camera mea, și în următoarea zi lacrimile s-au oprit și o pace adâncă a venit în sufletul meu. Nu era un glas, dar vorbea în inima mea: „Acum a sosit timpul tău să mergi din țară în țară, din localitate în localitate să porți mesajul și să dai mai departe poporului lui Dumnezeu și fraților slujitori hrana depozitată”. Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot, S-a îngrijit, fără întrerupere ca prin har să împlinească tot ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp. Toți care s-au oprit la decembrie 1965, toți vor rămâna pe loc. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu noi mergem înainte și Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru ceea ce a făcut El

pe întregul pământ în timpul nostru. Cum auzim, nu sunt doar câteva zeci de mii, ci sunt milioane. Cum a spus fratele Branham, sunt între 10 și 12 milioane pe care el personal i-a inclus în slujba lui. Nu dorim să calculăm și nici să fixăm cifre, dar așa i-a făgăduit Domnul lui Avraam: „*«Uită-te spre cer și numără stelele dacă poți să le numeri»*». Și i-a zis: *«Așa va fi sămânța ta/urmașii tăi»*”(Gen. 15:5). Și cine sunt acești urmași? Sunt cei ce cred din inimă.

Vă rog să-mi permiteți să accentuez: în decembrie 1965 Domnul n-a făcut un sfârșit, ci a făcut un început nou în legătură cu ceea ce se va întâmpla în final. Iar acum am ajuns la punctul în care Evanghelia deplină trebuie vestită tuturor celor chemați afară, nu doar partea de învățătură. Ci toți să fie răstigniți împreună cu Hristos, să fi murit împreună cu El, îngropați împreună cu El, și înviați într-o viață nouă împreună cu El, ca să se poată împlini: *„acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”*. Și acum trăim prin credința în Fiul lui Dumnezeu pentru ca viața noastră personală să devină plăcută lui Dumnezeu, să ajungem în starea ca prezența lui Dumnezeu să se coboare în mijlocul adunării; da, să Se poată coborî în mijlocul nostru.

Apoi fratele Branham a văzut că Mireasa a ieșit din cadență. Acest capitol este cel mai trist dintre toate capitolele. Dacă cineva rămâne necredincios și trece pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu este un lucru rău. Dar dacă Mireasa ajunge într-o astfel de stare...! Fratele Branham a văzut aceasta și scuzați-mă că o repet, dar când el a văzut amăgirea a dat mărturie că conducătoarea acelui grup a fost o vrăjitoare, o femeie cu nasul încovoiat care producea nenorocirea în mijlocul Miresei.

În această perioadă de timp este necesar să fim eliberați de tot, de toate influențele false. Scumpi frați și surori, aceasta o spunem tuturor fraților de pe întregul pământ care slujesc cu Cuvântul. Dumnezeu nu va permite la nesfârșit ca să fie vestite învățături greșite. Pentru aceasta am deschis la Cuvântul din epistola scrisă efesenilor pe care toți o cunoaștem. Dumnezeu a pus în Biserică (în adunare) diferite slujbe și pregătirea trebuie să fie făcută în adunările locale, prin slujbele locale. Iar motivul este ca: „să nu mai fim purtați de orice vânt

de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire”.

Este scris în Ef. 4:14: *„ca să nu mai fim copii nevârstnici, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire”*. Să nu fim purtați încoace și încolo ca valurile mării.

Acest Cuvânt mi-a mers la inimă astăzi. Domnul a pus slujbele în Biserică, în adunare, slujba de învățătură și tot ce aparține de adunare ca să fie combătute toate vânturile de învățătură greșite. Pentru ca cei ce fac parte din Biserica Mireasă, cei care se referă la fratele Branham și trimiterea lui, să nu mai fie purtați și scuturați încoace și încolo. Ci ei să fie întăriți.

Acum venim la un punct. Slujbele puse de Dumnezeu nu vor răspândi niciodată învățături și interpretări greșite și nici nu vor propovădui și sprijini învățături greșite, false. Dacă voi ați ști toate învățăturile greșite care sunt propovăduite, făcându-se referire la fratele Branham, atunci ați avea dureri de stomac interminabile și n-ați mai putea dormi. Mereu și mereu ei spun: „prorocul a zis...”, dar n-au înțeles și trebuie să se lase încadrați în ceea ce este scris aici: „sunt purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor”. Este o înșelăciune, o viclenie a Vrăjmașului. *„...prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire”*. Ei s-au pus la dispoziția Vrăjmașului, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, și sunt purtați ca valurile mării, aruncați încoace și încolo.

Există diferite direcții care se referă la fratele Branham. În ultima scrisoare circulară am scris aceasta, și așa rămâne: nicio minciună nu-și are originea în adevăr, nicio învățătură greșită, nicio erezie, nu. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu este «Da» și «Amin». Nimeni nu mai trebuie să adauge ceva Cuvântului, ci se va împlini așa cum este scris. Noi am înțeles că acesta este timpul când totul, de la A la Z, trebuie să fie după Biblie, conform Scripturii, în viața personală, cu tinerii, în căsnicii, în familii. Nu ne mai putem permite să facem ceva cu care n-am putea avea trecere înaintea lui Dumnezeu. Noi trebuie să umblăm cu Dumnezeu în așa fel ca plăcerea lui Dumnezeu să

se odihnească asupra noastră. Fiindcă la timpul potrivit, în ziua mântuirii Domnul ne-a ajutat.

Scumpii mei frați și surori, Dumnezeu S-a îngrijit ca eu să fiu martor ocular și audibil al slujbei pe care Domnul a dat-o fratelui Branham, prin har. Dar William Branham a fost William Branham. Lucrul supranatural a fost lucrarea lui Dumnezeu în William Branham. El a fost un om ca noi toți. Toți știm că el a fost un tată, a fost un bărbat, a fost un vânător, a mers la pescuit, a fost un om ca ceilalți oameni. Dar lucrul divin a fost dăruit de Dumnezeu în slujba lui, iar acest lucru a fost confirmat mereu și mereu. Ce a fost cu Moise? Ce a fost cu prorocii? De ce a dat Dumnezeu însărcinări? Lui Moise i-au fost date două semne, iar dacă cineva nu credea primul semn, atunci credea din pricina celui de-al doilea semn. Pentru că era vorba de chemarea afară și Dumnezeu a trebuit să-l confirme pe proroc înainte ca să poată confirma Cuvântul în viața aceluia care au dăruit credință mesajului lui Dumnezeu adus prin proroc. Așa cum a fost la fratele Branham căruia i-a fost spus: „Dacă ei nu vor crede primul semn atunci îl vor crede pe al doilea”. Dumnezeu a condus lucrurile în felul acesta. De aceea este scris: „Cine a crezut mesajul nostru? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”.

O mai spunem o dată. Mai întâi partea evanghelică, cu propovăduirea Evangheliei depline: neprihănire, credință, botez, cu tot ce aparține de propovăduire; apoi partea de învățătură, iar apoi partea profetică. Dar dacă cineva zice: „Domnul nostru a fost Isus, dar William Branham a fost Hristos Unsul” atunci un astfel de om trebuie să fie blestemat în iad. Domnul este totul în toate. Iar un om este și rămâne un om. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că noi putem da mai departe această deosebire directă.

Am spus-o înainte. Dacă toți ar ști ce se propovăduiește și cum cei ce sunt de părerea că aparțin de Biserica Mireasă aleargă pe căi greșite, rătăcitoare și trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent, în astăzi al nostru. Ei trec disprețuitori chiar pe aici, pe lângă Casa lui Dumnezeu, uitându-se înapoi și zilnic se referă la proroc.

Scumpii mei frați și surori, o mai spunem o dată. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot astfel ca mesajul clar și limpede să fie

purtat pe întregul pământ ca să se împlinească ceea ce este scris, că Evanghelia veșnic valabilă este propovăduită ca mărturie tuturor neamurilor. Cu adevărat suntem mulțumitori din inimă că noi am găsit mai departe această legătură și acum noi suntem în ultima etapă a drumului înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. De aceea noi toți trebuie să ne cercetăm dacă am fost conduși greșit în vreun fel. Și cu adevărat să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu să fie lumina picioarelor noastre, să credem numai așa cum zice Scriptura și așa rămâne cu adevărat în vecii vecilor.

Să cuprindem despre ce este vorba acum, în ultima etapă, în ultima perioadă înaintea revenirii lui Isus Hristos. Așa cum am amintit la început, văzut din exterior noi vedem semnele timpului: privim la Israel, privim în Orientul Apropiat, privim peste tot și vedem cum totul iese de sub control, cum nedumerirea este pe pământ ca niciodată înainte. Dar și acest lucru îl putem aminti din nou. Ceea ce se întâmplă în adunare n-a mai fost niciodată, că toți au un acord interior față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă este un Cuvânt adresat surorilor ele primesc, dacă este un Cuvânt adresat fiilor și fiicelor, ei primesc, dacă este un Cuvânt pentru frați și surori, ei primesc.

Dar un frate își face gânduri că Pavel a scris într-o epistolă ca „văduvele tinere să nu se căsătorească căci prin aceasta ele își rup prima promisiune, primul jurământ”(1Tim. 5:11-12). Dar în același capitol apostolul scrie că „*Vreau, dar, ca văduvele tinere să se mărite*”(1 Tim. 5:14). N-ai voie să te oprești la un verset, ci trebuie să mergi mai departe pentru ca totul să fie încadrat biblic.

Scumpii mei frați și surori, nu se poate continua așa mai departe. Chiar și biblia este interpretată greșit. Ei nu înțeleg că Domnul Se îngrijește de tot și de toți, ca noi să ne lăsăm încadrați biblic și să credem ceea ce zice Scriptura. Așa cum a scris și Pavel, că prin slujba pe care a dat-o Domnul va veni încheierea. Totul aparține de aceasta, ce a spus familiilor, celor căsătoriți, ce a spus adunărilor, ce ne spune nouă tuturor. Domnul ni Se adresează nouă personal, vorbește cu noi – iar aceasta este foarte important.

Scumpii mei frați și surori, trebuie accentuat acest lucru. Nu trebuie să fie niciunul în mijlocul nostru care să treacă pe lângă

aproapele lui fără să-i dea mâna. Nu mai este voie să se întâmple așa ceva. Să nu se mai întâmple! Cine ești tu ca să-l judeci pe aproapele tău? Ai fost tu în situația lui ca să te uiți disprețuitor la el și să treci pe lângă el fără să-l saluți? Cine a trăit personal harul lui Dumnezeu, cine a trăit iertarea în mod personal, cine a trăit împăcarea personal va crede că și aproapele lui a trăit același lucru și va spune: „Da, și pe el l-a iertat Domnul”. Nu mai judecați, nu mai osândiți. Fiecare să se cerceteze pe el însuși. Așa este scris: „Fiecare să se cerceteze și după aceea să mănânce”(1 Cor. 11:28).

Așadar să-I mulțumim Domnului că am ajuns în perioada de timp când trebuie să fie date îndemnuri, nu doar învățătură. Noi stăm la dispoziție, suntem pregătiți să vorbim. Noi nu suntem aici doar să vestim Cuvântul, noi suntem aici să slujim, să ajutăm, să ne rugăm împreună pentru ca să ajungem într-o atmosferă în care toți ne putem uita unul în ochii altuia, o atmosferă în care dragostea lui Dumnezeu este atât de interioară/profundă încât ne putem îmbrățișa și strânge în brațe unul pe altul. Dragostea lui Dumnezeu să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Și așa cum noi personal am trăit iertarea, harul, mântuirea, împăcarea tot așa să credem că și ceilalți au trăit același lucru.

Să cuprindem ceea ce a fost spus astăzi. Domnul are un plan de mântuire pentru adunarea Lui, Biserica Lui. Chemarea este pentru Mireasă. Mai întâi pentru popor: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat*”. Adică necurățiile despre care am citit aici, diferitele învățături care bat și bântuie. Nu vă atingeți de nimic necurat! Lăsați toate învățăturile greșite, false, acolo unde aparțin. Ele nu sunt în gura ta, nu sunt în inima ta, nu sunt în adunarea ta; lasă-le acolo unde sunt! Și dacă de aici din față trebuie amintite unele lucruri atunci o facem doar ca să rămânem treji, să veghem și să știm că Dumnezeu este numai în Cuvântul Lui și El face totul conform Cuvântului Său, și să credem totul din inimă așa cum este scris. Noi credem că ultimul mesaj premerge a doua venire a lui Hristos. Dar trebuie să fie un rezultat, iar rezultatul este Mireasa Mielului, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu.

Acest lucru l-am spus nu demult. Nimeni care este în erezie, care predică erezii și le răspândește nu poate fi sfințit de Dumnezeu. „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”. Consecvent trebuie să spui adevărul. Cine este din adevăr acela ascultă de glasul lui Dumnezeu. Nu va asculta de toate glasurile, ci va asculta de Dumnezeu, iar glasul lui Dumnezeu este numai în Cuvântul lui Dumnezeu. Am mai putea citi multe versete biblice.

O spunem încă o dată. Cine a primit har de la Dumnezeu acela va accepta și va primi din inimă ceea ce se întâmplă pe întregul pământ începând din anul 1965, 1966. Toți oamenii care umblă după rătăcirii despre care ei spun că sunt „descoperiri deosebite” să primească acum corectură de toate învățăturile și vânturile de învățătură. Fiecare descoperire a lui Dumnezeu este în acest Cuvânt, iar noi suntem mulțumitori pentru aceasta. Mai ales descoperirea Domnului nostru Isus Hristos pe care noi am trăit-o prin har. Și cu adevărat putem spune că am primit har, am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Dar acum a sosit timpul ca noi să umblăm cu Dumnezeu așa cum a făcut-o Enoh, al șaptelea patriarh după Adam, și a fost răpit. Noi umblăm cu Dumnezeu.

Și astăzi sunt oameni noi în mijlocul nostru, avem un autocar plin de frați din Anglia în mijlocul nostru. Eu doresc ca astăzi Domnul să vorbească fiecăruia personal, pentru ca astăzi toți să-și dedice viața Domnului și să-L roage pe Dumnezeu din inimă. Așa cum am amintit data trecută, Domnul a condus poporul afară din Egipt, iar apoi în stâlpul de foc și de nor le-a luminat calea pe care cei chemați afară trebuiau să meargă. Același lucru s-a întâmplat și cu noi. Domnul nu doar că ne-a condus afară, El, pas cu pas, ne-a luminat și calea pe care trebuie să mergem prin credință și ascultare.

Credeți voi toți din toată inima că noi suntem foarte aproape de revenirea lui Isus Hristos și că această adunare îi are de dat ceva fiecăruia în parte, individual? Cu adevărat să venim ca niște oameni care încă n-am trăit pocăința noastră, dar își trăiesc pocăința; care încă n-au trăit nașterea din nou, înnoirea, căința. Așadar, nu doar ca Domnul să ne dăruiască adunarea, ci El să lucreze în mijlocul nostru în așa fel ca lacrimile să curgă și noi să ne dedicăm din nou viețile pe deplin Domnului, El să ne poată binecuvânta și să ne dăruiască toate trăirile.

Eu cred și sunt pe deplin convins că Domnul a condus totul așa că noi avem această încăpere și voi toți puteți fi aici. Voi cunoașteți călăuzirile pe care le-a dat Domnul de-a lungul anilor. Nimic nu este la voia întâmplării. Domnul a hotărât mai dinainte totul, El S-a îngrijit pentru tot și pentru toate limbile. Acolo sus la balcon se traduce simultan în 15 limbi diferite și vestirea se poate auzi pe întregul pământ, iar apoi se traduce mai departe și în alte limbi. Astăzi l-am întrebat pe fratele Taty, câte echipamente tehnice am cumpărat deja pentru mulți din întreaga lume. El v-o poate spune. Noi am avut pe inimă să cumpărăm echipamente tuturor, celor lipsiți de această posibilitate, din toate popoarele și limbile pentru ca ei să poată auzi, urmări și vedea transmisiile. Fratele nostru vă poate spune cifrele exacte, țările și localitățile cărora le-am pus la dispoziție echipamente. Acolo se traduce în alte limbi apoi se transmite mai departe și se traduce în alte limbi. Ce vreți mai mult? A mai fost vreodată așa ceva pe pământ, că într-un loc se predică și întreaga lume poate asculta Cuvântul vestit în direct în limba lor maternă, fie spaniolă, rusă sau oricare alta? Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot.

Mai accentuăm o dată. Acum este important ce a făcut Dumnezeu după plecarea Acasă a robului și prorocului. Ce s-a întâmplat după slujba lui Ioan Botezătorul? Mai întâi a venit ceea ce a fost făgăduit în Vechiul Testament. Totul s-a întâmplat. Slujba a fost doar pregătirea pentru ca toate celelalte prorocii și făgăduințe să se poată împlini. Ioel 2:28-29 nu s-ar fi putut întâmpla dacă bărbatul lui Dumnezeu n-ar fi predicat și n-ar fi pregătit calea, turnarea Duhului Sfânt n-ar fi putut avea loc. Totul a fost o pregătire pentru ceea ce avea să se întâmple mai târziu în adunare. Același lucru se întâmplă acum. Ceea ce a dăruit Dumnezeu prin slujba puternică și unică a fratelui Branham a slujit să aducă biserica în starea pentru ca ceea ce a făgăduit Dumnezeu bisericii să se poată împlini. Și se va întâmpla pentru că Dumnezeu a făgăduit aceasta în Cuvântul Lui, și exact așa se va întâmpla. Lui Îi aducem slava, închinarea și mulțumirea pentru tot. Spuneți odată un „Aleluia!”, spuneți un „Amin”. Da, Îi aducem mulțumire Domnului, Lui Îi aducem slava și cinstea.

Haideți să ne ridicăm. Suntem mulțumitori că putem asculta în liniște Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog s-o luați la inimă. Așa cum Ioan

și-a îndeplinit slujba pentru ca mai târziu să se poată împlini totul cu Biserica tot așa fratele Branham și-a îndeplinit slujba lui pentru ca tot ceea ce a fost făgăduit Bisericii să se poată împlini acum, prin har.

Unde este fratele care a fost vindecat adunarea trecută? Te rog vino frate, aceasta ne va încuraja pe toți. Doar ca să știți, acest frate a fost paralizat pe partea dreaptă. Și în primul sfârșit de săptămână de luna trecută el a venit la adunare în scaunul cu rotile. Medicii i-au spus că pentru situația lui nu mai este nimic de făcut și că trebuie să rămână în scaun. Dar în ultima duminică, prin puterea lui Dumnezeu el a fost vindecat, și dintr-o dată aici în curtea Misiunii auzeai mulțumiri cu glas tare.

Dragilor, dacă aici sunt persoane pentru care trebuie să ne rugăm. Cine vrea să-și dedice viața Domnului, cine vrea să trăiască și să primească iertarea și tot ce ne-a dăruit Domnul, vă rog veniți acum în față. Astăzi venim toți. Noi am cântat „noi venim din est și din vest, din sud și nord”. Noi am accentuat aceasta, Domnul Însuși a dat invitația: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, Eu vreau să vă dau odihnă sufletelor voastre, vreau să vă dăruiesc iertarea și tot de ce aveți nevoie”. Primiți-o cu toții! Domnul Dumnezeu este prezent acum aici.

Doamne Dumnezeule atotputernic, încă mai este timpul harului, Tu chemi afară, Tu ierți. Noi Îți mulțumim că Sângele noului legământ încă este în locul preasfânt pe chivotul legământului. Iubitule Domn, dăruiește iertarea tuturor celor ce se roagă acum, tuturor celor ce cred acum, Te rog iartă-i pe toți, eliberează-i pe deplin, dezleagă-i pe cei legați. Iubite Domn, împreună Îți mulțumim pentru răscumpărarea isprăvită, pentru iertare, pentru har și mântuire. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău sfânt.

Acum ne vom ruga pentru toți bolnavii. Domnul este prezent acum, Domnul este prezent acum ca să-Și confirme Cuvântul Lui sfânt. El îți iartă toate păcatele tale și îți vindecă toate bolile tale. Iertarea și vindecarea aparțin împreună. El îți iartă toate păcatele tale și îți vindecă toate bolile tale. O, cât de mulțumitori putem fi! Aleluia!

În anul 1965 voi încă nu erați prezenți, dar astăzi voi sunteți aici prezenți. Astăzi dacă auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile. Dați-

vă seama pe câți de pe întregul pământ i-a chemat Domnul din anul 1966, i-a răscumpărat, i-a iertat și i-a binecuvântat. Aleluia! Laudă și cinste Dumnezeului nostru în vecii vecilor. Credeți că ați primit-o deja și atunci vă aparține vouă. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic. Scumpii mei frați și surori, ceea ce face Dumnezeu acum este o realitate, chemarea afară, pregătirea sunt o realitate. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Amin.